

Hz.Osman (RA)'ın Fazileti

Hz. Osman (RA) Peygamber Efendimiz'in (SAV) üçüncü halifesidir. Kendisi en asil ve mümtaz bir aileye mensuptu. Resûl-i Ekrem (SAV) ile dedeleri, beşinci cedleri olan Abdül-Menafda birleşir.

Hz. Osman'ın (RA) birçok yüksek hasletleri vardı.

Hilkaten doğru, müstakim, halim, iffetli idi. Merhamet ve şefkatte eşsizdi. Allah'dan çok korkardı. Âlim idi, ârif idi, cömert idi. Peygamberimizin bir tek işaretiyle yüzlerce deveyi O'nun dâvasına bir anda feda etmişti.

Hz. Osman (RA) hiçbir hususta Peygamberimizden ayrılmamıştı. Resûl-i Ekrem Efendimiz neyi severse, O da onu sever, O neden zevk duyarsa, Hz. Osman da ondan zevk alırdı. Peygamberimizin ahlâkını takib ve taklid etmede o derece ileri idi ki, Resûlüllah Efendimiz O'nun hakkında şöyle buyurmuşlardı:

"Ahlâkta bana en çok benzeyendir."

Hz. Osman (RA) Peygamberimizin (SAV) iki kızı ile evlenmişti. Bu sebeble Resûlüllah Efendimiz kendisine **Zinnureyn** lâkabını vermişti. Resûl-i Ekrem Efendimiz, İbn-i Mâce ve Tirmizî'de zikredilen bir hadîs-i şeriflerinde:

"Muhakkak Allah, kerimemi Osman'a nikahlamam için vahy eyledi."

buyurarak, bu evliliklerin vahiy ile gerçekleştiğini beyan etmişlerdir.

Hz. Osman, ilk olarak Peygamberimizin kerimeleri **Rukiye** ile izdivaç etmiş, O'nun vefatından sonra diğer bir kerimesi olan **Ümmü Gülsüm** ile izdivaç etmiştir. **Ümmü Gülsüm'ün** vefatı üzerine Resûlüllah Efendimiz (SAV): "**Bir kızım daha olsaydı verirdim.**" buyurmuşlardır.

Hz. Osman (RA) buyurdular ki,

"Resûlüllah ile beraber Hz.Ebûbekir, Hz.Ömer ve ben Sevr dağına çıkmıştık. Dağ sallanmaya başladı. Peygamberimiz dağa mübarek ayağı ile vurdu ve

şöyle dedi:

Ey dağ, sakin ol. Üzerinde bir peygamber, bir siddîk ve iki şehid vardır!"

"Mesâbîh-i Şerif"te Âişe (R.Anha) validemizin rivayet ettiği bir hadîs-i şerifte Peygamberimiz (SAV),

"Ey Osman, Allah sana (hilâfet denen) bir gömlek giydirecek, eğer münafıklar onu çıkarmaya uğraşırlarsa, bana gelesiye kadar onu çıkarma." buyurmuştur.

İbn-i Ömer, Peygamberimizden (SAV) şöyle rivayet eder:

*"Resûlullah fitneyi bize naklederken mübarek parmağı ile Hz. Osman'a işaretle, '**O fitnede bu mazlum olarak öldürülür.**' buyurmuştur."*

Hz. Osman'ın (RA) en büyük faziletlerinden birisi de hayası idi. Kendisi, İslâmiyetten önce de iffet ve namusu ile tanınmış ve utanç getirecek hiçbir harekette bulunmamıştı. Bir defasında, Hz.Resûllüh Efendimizin huzuruna girdiği zaman, Peygamberimiz (SAV) çıplak ayaklarını örtmüş ve toparlanmıştı. Bunun hikmetini soran Hazret-i Âişe'ye (R.Anha) Resûlullah (SAV) şu cevabı vermişti:

"Ey Âişe, meleklerin hayâ ettiği bir kişiden hayâ etmeyeyim mi?"

Bir diğer hadîs-i şeriflerinde:

"Osman, ümmetimin içinde hayâ ve sehâ ile mevsuf olanların birincilerindedir." buyurmuşlardı.

Yine İbn-i Hacer'den rivayet edilen bir hadîs-i şeriflerinde de:

"Benim ümmetimin haya itibariyle en şiddetlisi Osman'dır."
buyurmuşlardır.

*Hz. Osman (RA) alçak gönüllü, halim ve selim bir zâttı. Mü'minlere karşı hiçbir surette kin ve adavet beslemezdi. Hayatı boyunca hiçbir kimseyi incitmedi. Canına kastedecek caniler evini kuşattıkları zaman O oruçlu olarak, huşu ve huzur içinde Kur'ân-ı Kerîm okuyordu. Kendisine, "Bu şakilere niçin karşı çıkmıyorsun?" diye sorulduğunda, **"Bence, bu belâyaya sabretmek, başka kimseleri incitmekten daha hafiftir."** diye karşılık vermişti.*

Hz. Osman (RA) devrinde İslâm fütuhâtı olanca hızıyla devam etmiş, Hz. Ömer devrinde fethedilen ülkelere yenileri ilâve edilmişti. Trablus, Merakis, Berga, Kıbrıs hep Hz. Osman (RA) devrinde fethedilmişti. İran'ın fethini de yine O tamamlamıştı. Zamanında, Horasan, Azerbaycan, Afganistan ve Türkistan'ın da büyük bir kısmının fethedilmesiyle Müslümanlar Kafkas dağlarına kadar ulaşmış oluyorlardı.

Hz. Osman İslâm dairesine giren çeşitli milletleri bir arada idare etmeyi başarmıştı. Irkları, dilleri, âdet ve an'aneleri birbirinden farklı olan o milletleri, birbiriyle kaynaştırmış, bir tek vücut haline getirmişti. Bu noktada o kadar muvaffak olmuştu ki, hilâfetinin son devresinde meydana gelen ve şehit olmasıyla neticelenen o kanlı fitne hareketi bile, mağlûb milletleri başkaldırmaya, isyana sevkedememişti.

Hazret-i Osman hakkında birçok âyet-i kerime nazil olmuştur. Bunlardan birkaçını aşağıda takdim ediyoruz:

"Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve âhiret gününe iman eden, namazını dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte doğru yola erişenlerden olmaları umulan bunlardır." (Tevbe, 9/18)

Bu âyetin nüzulüne şu hâdise sebep olmuştur:

Medine-i Münevvere'deki mescid, ashaba dar gelmeye başlamıştı. Bunun üzerine Resûüllah Efendimiz (SAV), **"Bizim mescidimizi bir zira' olsun genişleten Cennet'e girer."** buyurmuştu. Hz. Osman (RA) bunu işitince, *"Ey Allah'ın Resulü! Bütün servetim sana feda olsun, mescidi büyütme işini üzerime alıyorum."* dedi ve mescid-i şerifi genişletti.

Cenâb-ı Hakk'ın şu âyet-i kerîmeyi de Hz. Osman (RA) hakkında inzâl buyurduğu rivayet edilmiştir:

"Yoksa o âhiret (azabından) korkarak, Rabbinin rahmetini umarak gecenin saatlerinde secdeye kapanır, kıyamda durur bir halde tâat ve ibadet eden (gibi) midir? De ki, bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 39/19)

Evet, Hz. Osman (RA) ibadetlerine çok bağlı idi. Kalbi, Allah korkusuyla doluydu. Günlerinin çoğu oruçla geçirdi. Geceleri Kur'an okur ve namaz kılardı.

Şu âyet-i kerimelerin de Hz. Osman hakkında nâzil olduğu rivayet edilmiştir:

"Şüphe yok ki, kendileri için bizden en güzel (bir saadet) sebk etmiş (takdir edilmiş) olanlar, işte bunlar oradan (Cehennem'den) uzaklaştırılmışlardır."

"Bunlar gönüllerinin dilediği (nimetler) içinde ebedî yaşarlarken onun (Cehennemin) gizli sesini bile duymazlar."

"O en büyük korku, bunları asla tasaya düşürmez. Bunları melekler karşılayarak: 'Bu size dünyada vaad olunan (mutlu) gününüzdür.' diyerek cennet kapıları önünde tebrik ederler." (Enbiyâ, 21/101-103)

Resûl-i Ekrem (SAV) Efendimizin de Hz. Osman hakkında birçok hadîs-i şerifleri vardır. Bunlardan ikisini aşağıda takdim ediyoruz:

"Cennet'te her peygamberin bir arkadaşı vardır. Benim de Cennet'te arkadaşım Osman'dır." (İbn-i Mâce'den)

"Osman İbn-i Affan dünyada ve âhirette bana herkesten yakındır." (İbn-i Mâce'den)